

בש"פ 3638/20 - נואל אברזיל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3638/20

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

לפני:

נואל אברזיל

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי מרכז-lod
מיום 26.5.2020 במ"ת 20-02-50749-50749 שניתנה על
ידי כבוד השופט ח' טרס

תאריך ישיבה: י"ח בסיוון התש"ף (10.6.2020)

בשם העורר:עו"ד נס בן נתן, עו"ד משה יוחאי

בשם המשיבה:עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי מרכז-lod מיום 26.5.2020 (מ"ת 20-02-50749-50749, השופט ח'
טרסי). בית המשפט המוחזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

2. ביום 20.2.2020 הוגש נגד העורר כתב אישום המחייב לו עבירות בנסח לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין
התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); ירי מנשך חם לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק העונשין; וכן שיבוש מהלכי חקירה לפי
סעיף 244 לחוק העונשין. צוין כי ביום 16.3.2020 תוקן כתב האישום על דרך של הוספה עד תביעה, אך העובדות

המפורטות בו לא שונות. לפי הנטען, אקדמי שנגנבו בשנת 2004 במסגרת פריצה לבית הגיא לחזקתו של העורר. ביום 30.1.2020 נשא העורר את האקדמי, כשהוא טען, בחנית כורכר בראשון לציון. העורר ירה באקדמי שתי יריות. כשבסמן אליו עומדים שניים מחבריו. שוטר שהה בקרבת מקום הבחן בעורר אווח באקדמי ושמע את קולו. בשלב זה, העורר השלים את האקדמי לעבר צמחיה סמוכה. בחיפוש שנערך במקום נמצא האקדמי וכן מחסנית תואמת שבה שני כדורי 9 מ"מ.

3. בד בבד עם הגשת כתב אישום נגדו הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים מאחריו סORG ובריח. ביום, הורה בית המשפט המחויז על מעצרו של העורר עד למתן החלטה אחרת.

4. בדือน שהתקיים ביום 25.3.2020, הסכים העורר לקיומן של ראיות לכואלה, כמו גם לדחית הדין בעניינו במספר שבועות על מנת שיتمكن למסיק מהתוצאות המבחן. בהמשך לכך בית המחויז קבע את מועד הדין בבקשת המעצר ליום 22.4.2020 והורה על הגשת מסיק 48 שעות קודם לכן. בית המשפט המחויז הוסיף וקבע כי ככל שלא ניתן יהיה לקבל מסיק בשל מצב החירום הקשור במגפת הקורונה תידין האפשרות לשחררו לחלוות מעצר או להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני אף בלא עמידה.

5. בסופה של דבר, על רקע מצב החירום שנוהג בשל מגפת הקורונה, התספיר בעניינו של העורר הוגש רק ביום 24.5.2020. התספיר פירט את נסיבות חייו של העורר שהטאפיינו בחשיפה מגיל צעיר לעולם שלו ולנורמות עבריניות. עוד צוין בתספיר כי בעבר העורר היה מעורב בפעילויות עבירות שונות ואף ריצה בגין חלק מהן מסרים בפועל. שירות המבחן התרשם כי קיימים בעניינו של העורר גורמי סיכון הבאים לידי ביטוי, בין היתר, בעברו הפלילי, בדףו חסיבה נוקשים, וכן בהיעדר יכולת לבחינה שකולה ואחריאות של התנהלותו. לצד זאת, שירות המבחן התייחס לבני משפחתו ומקרים של העורר שהוצאו ממפקחים עליו, ציין את התרשומות כי הם מבינים את דרישת הפיקוח ונערכים להtenthalot סמכותית ומחייבת גבול בלבד לפני העורר. בסיכוןו של דבר, שירות המבחן המליץ על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני תחת פיקוחם.

6. ביום 26.5.2020 קיבל בית המשפט המחויז את בקשה המדינה והורה על מעצרו של העורר מאחריו סORG ובריח עד לתום ההליכים נגדו. בית המשפט המחויז ציין כי בחן את המלצת שירות המבחן, אך הגיע למסקנה כי אין מקום להורות על שחררו של העורר לחלוות מעצר או על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בשיטה כן בית המשפט המחויז עמד על הכלל הנוהג בעבירות נשך שבahn הכלל יש להורות על מעצר מאחריו סORG ובריח למעט בהתקיים חריגים, ציין כי עניינו של העורר אינו נמנה עם אותן חריגים. בית המשפט המחויז עמד על הצבורותם של שיקולים המלמדים כי נשך מן העורר סיכון גבוה. שיקולים אלה כוללים בין היתר, כך נקבע, את ביצועם של מעשי העבירה בשטח ציבורי, את אי-הבהירות ביחס למטרת השימוש העתידית בנשך, את עברו הפלילי של העורר, וכן את הערכתו של שירות המבחן כי את התנהלותו של העורר מלאוים זה שנים גורמי סיכון.

7. העורר מכונן כלפי החלטתו של בית המשפט המחויז. לטענת העורר, בית המשפט המחויז שגה בקבעו שرف הסיכון בעניינו של העורר הוא גבוה, הערכה שחוורתה מן האמור בתספיר. כן נטען כי בית המשפט המחויז שגה ביחס משקל גבוה לעברו הפלילי של העורר, בשיסム לב לכך שלא הורשע מעולם בעבירות נשך וכן לכך שבשנים האחרונות מעורבותו בפלילים הייתה מועטה ביותר. עוד נטען כי היה על בית המשפט המחויז ליחס משקל לכך שעבירות הנשך המזוהה לעורר לא לו בכוונה או בתכונן לפגוע אחר, ובעיקר לכך שהעורר עוצר כבר למעלה ארבעה חודשים, וכי

יש בכך כדי להפחית את המסוכנות הנשכפת ממנו.

8. הדיון בערר התקיים בפני ביום 10.6.2020. העורר חזר בו על עיקרי טענותיו. הוא הוסיף והציג כי על רקע עבורי יש לראות את נקודות האור בתסaurus ולתת לו הזרמנות על סמן האמור בו. עוד הוא סבור כי בית המשפט המוחזד היה צריך לחתם משקל רב יותר להתרשםו של שירות המבחן מתאימים של המפקחים למשימה זו. בנוסף, העורר הדגיש כי יש ליחס משקל לתיקון חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם) (הוראת שעה – נגיף הקורונה), התשנ"ו-1996, אשר התקבל ביום 8.6.2020 ובמסגרתו נקבע כי בבוא בית המשפט להורות על מעצרו של אדם עלוי לשקל את חיוניות המעצר בין השאר בהתחשב בפגיעה בו נוכח קיומם של דינומים בעניינו ללא נוכחות הפיזית, בסיכון להדבקתו בגין הكورونا במהלך שהותו במעצר ובמצב כליאה באותה עת (להלן: התיקון לחוק המעצרם).

9. מנגד, עמדת המדינה היא שדין העורר להידחות. המדינה חזרה ועמדה על הגישה הנוגגת ביחס לעבירות נשך, הדגישה את המאפיינים הביעתיים של העורר שצינו בתסaurus, את העובדה שהركע למעשה המתואר בכתב האישום לא ברור, וכן צינה כי אחת מהרשעות של העורר בעבר, גם שלא כללה עבירה נשך, נגעה לנוכחות באירוע ירי (וכך נסבה על אי-מניעת פשע לפי סעיף 262 לחוק העונשין). לבסוף, המדינה הטענה כי החלטתו של בית המשפט המוחזד מתישבת עם התיקון לחוק המעצרם, לאחר שנשקלו בה חיוניות המעצר ומסוכנותו של העורר.

10. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה, ולא בלי התלבטות, כי יש מקום לקבלת הערא.

11. אכן, נקודת המוצא לדין היא המדיניות הנוגגת ביחס למעצרים של נאים בעבירות נשך, אשר לגבייה מתקיימת חזקת מסוכנות סטוטורית (סעיפים 21(א)(1)(ג)(2) ו-21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996). אולם, בענייננו קיימים מספר טעמים שיש בהם כדי להטוט את הcpf אל עבר מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני. בין טעמים אלה נמנים המלצה החיובית של שירות המבחן שהעריך כי ניתן להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני, והמשקל שיש לייחס להתרשםו ממחוקותם של המפקחים, כפי שזו באה לידי ביטוי בתסaurus. אמנם המלצה של שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט (ראו והשוו: בש"פ 4289/18 סיאד נ' מדינת ישראל (17.6.2018)), אך בנסיבות העניין נראה כי בהחלט יש מקום להתחשב בה. טעם נוסף בעל משקל בענייננו הוא משבר הקורונה והשלכותיו, בין היתר, על התmeshות ההליכים ועל היעדרותם הפיזית של עורכי דין (ראו והשוו: בש"פ 2476/20 סוקומנו נ' מדינת ישראל (19.4.2020)). דומה שגם אחד מקרים שבהם יש לתת משקל נוספת להוראותיו של התיקון לחוק המעצרם – המורה על התחשבות בחיוניות המעצר בהתחשב מכלול שיקולים הנובעים מנסיבות העת זו.

12. אני מורה אףא על החזרת התקיק לבית המשפט המוחזד על מנת שיקבע את התנאים למעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני.

13. סוף דבר: הערא מתתקבל כאמור בפסקה 12 לעיל.

ניתנה היום, כ"ה בסיוון התש"ף (17.6.2020).

